

teggi minno nõrgaks läinud liikmed jälle tuggewaks. Ettasin mehhe sammudega eddasī; sain issa-maad kätte, ja hakkasin issa ümber kaela." — Kui Tobias neid fanno olli rákinud, panni surma wallo ueste suud temmale finni. Agga segi wallo laks jälle ülle, ja kohhe näggo olli temmal lahke. Hakkas seddamaid seált peále, kus kõnne polele olli jánuud, ütteldes: „Kui jo se igatseminne, mis mul olli omma ismalikko issa-ma járrele, keik sedda waeva kergitas, mis selle pitka tee-reiso peál piddin katsuma; oh ees siis igatseminne selle igawesse rahho ja rõmo issa-ma járrele ei joutaks seddasamma head minnule praego sata? Mis matšab kül üks surrelik issa selle igawess? Issa wasto? Eks sesamima ei olle mind kätppidi tallotanud minno ello otsani? Eks ei olle omnia rahho inglit minno wasto saatnud, minno süddant selle viimse wallo wasto finnitama? Kas ta tal mind

mahhajättaks minno surma tunnikessel? Oh, ei mitte, mo poeg! Minno tee-kond sun Ma peál on otsani árrakaidud. Kallan omma iggawesse issa-ma pole." Sellesanima viimse fanna járrel jái se jummalakartlik waimake keletumaks, lõi kägega poia ja temma laste pole, srrutas siis árranérgend käed önnistamissee kembel wálja, ja heitis üsna lahke náoga hinge.

Lapsed matšid tedda auuga, piiddasid feik temma targad sannad truiste meles, ja aiasid jummalakartlikko ello. Sedda visi said nemmadki omnia surma tunnikessel hinge toetamist ja waimo jahhutamist üllevest kätte.

---

### 3.

Kindel lotus Jumimala peále.

Abraam, uslikude issa, ellas Harani maal, kuhho olli läinud omnia issaga, Ta-